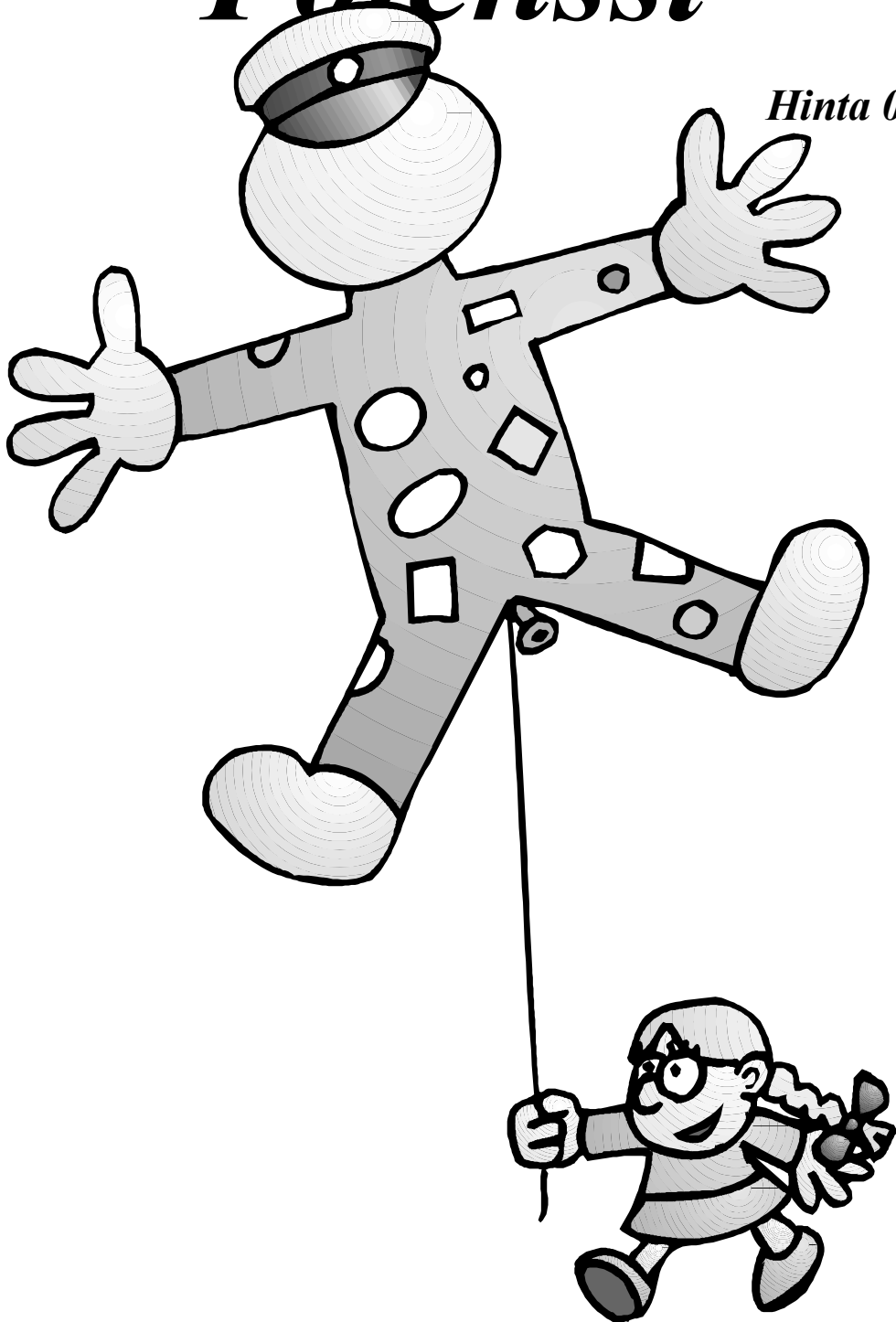

1/1999
Potenssi

Hinta 0,-

Potenssi 1/1999

Sisällys

<i>Pääkirjoitus</i>	3
<i>PJ:n palsta</i>	4
<i>Terveisiä Norssista</i>	5
<i>Deltan hallitus 1999</i>	6
<i>Muuttolinnut</i>	7
<i>Pieni lintuvisa</i>	9
<i>Kuulumisia kyykkäkisoista</i>	10
<i>Reportaasi viestinnästä</i>	12
<i>Sitsit</i>	13
<i>Kynänpurijat</i>	15

Toimitus

Päätoimittaja

Jari Kalinainen

Toimitussihteeri

Mikko Järvinen

Toimitus

-

Kansi

Mikko Järvinen

Potenssi

Julkaisija

Turun yliopiston matemaattisten ja
fysikaalisten tieteiden opiskelijoiden
yhdistys Delta ry

Osoite

Fysiikan laitos
20014 TURUN YLIOPISTO

Puhelin

(02) 333 5079

E-Mail

delta@utu.fi

WWW

<http://org.utu.fi/tyyala/delta/>

Pankkiyhteys

Merita 220518-20106

Levikki

300 kpl

Monistus

Unipaps

Pääkirjoitus

Kesä on yksi neljästä vuodenajasta. Kesä on nelikirjaiminen sana. Kesä on aikaa, jolloin päivät ovat pidempiä kuin yöt. Kesällä ihmisen oletetaan rentoutuvan, lomailevan ja tekevän kaikkea sitä mitä ei aikaisemmin ole ehtinyt. Ihmisen pitää pystyä välillä myös rentoutumaan.

Kaikki kuulostaa hyvältä, kunnes lisäämme kesään opiskelijan. Opiskelijalle sana kesä on yleensä kolmikirjaiminen; työ. Kesällä opiskelijan oletetaan olevan kesätöissä, painavan duunia ja tekevän rahaa, eli sitä mitä ei muuna vuotena ole ehtinyt. Opiskelijan pitää pystyä elättämään ainakin itsensä.

Hauskaa kesää kaikille, teettepä sitten töitä, opiskelette, olette opiskelevinanne ja nostatte opintotukea tai teette jotain muuta. Syksyllä taas on kesä ohi ja voimme huokaista helpotuksesta.

Mikko Järvinen

Hei hyvät deltalaiset

Vuoden vaihteessa vaihtui myös Deltan hallitus ja tällä kertaa hallitukseen saatiin kuusi uutta kasvoa. Tästä lehdestä löydätkin hallitusesittelyn ja pääset tutustumaan uusiin aktiiveihin. Tulkaahan reippaasti toimistolle juttelemaan ja tutustumaan.

Delta toimii jäsenistöään varten ja toivomme saavan myös Teiltä, hyvä jäsenistö, ideoita ja aloitteita siitä miten toimintaamme voisi kehittää. Haluammehan olla muutakin kuin monisteita myyvä 'kirjakauppa'. Olemme yhteydessä matematiikan ja fysiikan laitosten kanssa, joten jos ongelmia tulee meihin voi ottaa yhteyttä, niin katsotaan mitä asian hyväksi voidaan tehdä.

Tästä lehdestä löydät myös matkakertomuksen pääsiäisen aikaan tekevästämme ulkomaanekskursiosta Lundin yliopistoon, Ruotsiin. Innokkaille ekskursioiden ystäville tiedoksi, että syksyksi on suunnitteilla kotimaan ekskursio Ouluun.

Syksyllä 1999 saapuvat myös ensimmäiset 40 diplomi-insinööriksi opiskellevaa. Aluksi teekkarit varmasti jakaantuvat asteriskeiksi ja deltalaisiksi, mutta saattaa olla, että muutaman vuoden kuluttua heillä on jo oma ainejärjestö. Aika näyttää, miten käy.

Seuraavan kerran tapaammekin sitten syksyllä ja tässä haluankin toivottaa omasta ja Deltan hallituksen puolesta kaikille oikein lämmintä ja antoisaa kesää.

Pilvi Vihervuori
hallituksen 1999 puheenjohtaja

Terveisiä Norssista

Opettajaksi valmistumisessa voimakkaimpia tunteita tuntuu nostattavan opetusharjoittelu eli auskultointi. Vuoden aikana kokemusta kertyy niin opettamisesta teoriasta kuin käytännöstäkin. Iloista ja ahkeraa mieltä ei sovi kuitenkaan unohtaa.

Oppilaat ovat tyhmiä ja ohjaava opettajakin vain arvostelee. Kauhea kiire painaa päälle ja tuntuunnielma huomiselle fysiikan tunnille on tekemättä. Sitten pitäisi vielä käydä niillä tyhmillä kasvatustieteen luennoilla. Tällaista valitusta on kuulunut joka vuosi toimistoon pikaisesti poikenneilta auskultoilijilta, ja sama on jatkunut tänä vuonna. Tuollaistahan se auskultointi pahimmillaan on - raskasta ja epätydyttävää raadantaa. Mutta onhan siinä hyvätkin puolensa.

Alussa riittää intoa

Aloittaessani syksyllä auskultointia puhkuin intoa ja pää oli täynnä idealistisia ajatuksia opettamisen ihanuudesta. Suurin osa idealistisuudesta on karissut matkan varrella, mut-

ta tilalle on tullut roppa kappalla käytännön kokemusta. Syksy alkoi opettavaisella kokemuksella. Olin yhden päivän seitsemäsluokkalaisten kanssa leirikoulussa Rymättylässä. Päivän aikana tutustuin oppilaisiin yksilöinä, ja he lakkasivat olemasta vain "luokka". Luokan koviksetkin muuttuivat ihan mukaviksi kavereiksi, kun he halailivat lampaita.

Ole oma itsesi

Opettaminen ei muuten ole ihan helppoa hommaa. Varsinkin jos tavoitteet ovat korkealla. Auskultoidessa on karissut käsitys ettei opettajan tarvitsisi tehdä muuta kuin seistä luokan edessä ja puhua lämpimikseen. Erilaisia teorioita opetuksen toteuttamiseen on kymmeniä ja tapoja tietysti yhtä monta kuin maailmassa opettajia on. Kaikki erilaiset mahdollisuudet aiheuttavat paineita tulevalle opettajalle, mutta ovat toisaalta myös helpotus. Ei tarvitsekaan olla samanlainen opettaja kuin omat opettajat olivat, vaan voi muodostaa ihan oman opetustyylin, joka sopii omaan persoonaan. Auskultointi tarjoaa myös onnistumisen tunteita ja tunnin pitäminen voi jopa pelastaa päivän. On kiva tunne kun

joku tulee tunnin jälkeen kiittämään tunnista ja kyselemään mieltään askarruttavista asioista.

Positiivista asennetta ja kalenterin käyttöä

Sinä, joka aiot ensi vuonna auskultoimaan, olet tehnyt hyvän valinnan. Vuoden aikana opit paljon opettamisesta ja koulun elämästä, sekä itsestäsi. Opetusharjoitteluvuosi on melko raskas, älä siis kerää itsellesi luentokursseja mäeltä, et kuitenkaan ehdi luennoille. Harjoitustöitä ja joitakin räsitetenttejä ehdit varmasti suorittaa, mutta älä ihmeessä stressaa itseäsi liikaa. Stressin aiheita löytyy Norssista riittämiin. Tärkeimmät asiat joita tarvitset auskultointivuotenasina ovat iloinen, positiivinen mieli ja kalenteri. Muista että koulu on satojen (Norssi noin tuhannen) ihmisten työpaikka, kaikki ei voi sujua aina sinun mielesi mukaan. Sinulle on kuitenkin tarjoutunut hieno tilaisuus oppia opettamaan ja lukea kasvatustieteitä. Sinä saat ilmaiseksi sellaista opetusta, josta monet ovat valmiita maksamaan tuhansia markkoja avoimessa yliopistossa. Olen muuten kuullut että teollisuus- ja yritysmaailmassa arvostetaan työntekijän pedagogisia taitoja.

Hyvää kesää ja elämyksellistä auskultointivuotta

*Terhi Sillanpää
(ausku vm. 98-99)*

Deltan hallitus 1999

Puheenjohtaja

Pilvi Vihervuori (pjovi@utu.fi)

Kiukaisten iloinen tyttö Pilvi ei nimestään huolimatta estä auringonpaistetta, vaan pirteästi suorastaan luo auringonpaistetta keskuuteemme. Pilvi on vaihtamassa pääaineensa sivuaineeksi ja päinvastoin.

Varapuheenjohtaja

Matti Kärkkäinen (maolka@utu.fi)

Urheiluhulluksi Mattia ei voi väittää, sillä ilmaisu on liian lievä. Oulun jalkapallovahvistus potkii itseään Zinedine Zidaneksi Zinedine Zidanen paikalle kolmosdivarissa. Maistuupa

Matille myös erilaiset juomat ja bileet.

Taloudenhoitaja

Mauri Lehtikangas (mauole@utu.fi)

Tiian ex-piltti Mauri on hallituksen epävirallinen autokuski. Tytöt pääsevät bileistä kotiin ja namut tukusta Deltan kvarkki-kaappiin. Mauri Tyrää roolipeliseurassa ja nauttii scifistä.

Sihteri

Susanna Olli (sumaol@utu.fi)

Iloinen Susku on kotoisin Vaasasta. Harrastuksikseen hän nimeää voimistelun. Susku tykkää Vappuna lakritsista.

Opintoasiat

Tiia Ruotsalainen (timruot@utu.fi)

Matematiikkaa opiskeleva Tiia on kotoisin Kälviäiltä. Suuren sisaruskatraan vanhimpana Tiia on joutunut tyydyttämään kaitsemisviettiään Tutorina. Eipä ole ihme, että Tiia tykkää Kokkolasta.

Tiedotus

Arto Kankaanpää (armika@utu.fi)

Arto vääntää mielellään tietokoneella koodia ja tatamalla vastutajia solmuun. Tylkkärin info-palstalla Arto runoilee tulevista tapahtumista.

Monisteet

Hannele Siitonen (mahasi@utu.fi)

Hannele on innokas lintuharrastaja ja petankin pelaaja. Hannele on Tatu-oitu eli lintutermein ilmaistuna Tatun rengastama.

Urheilu

Mikko Kempainen (mikake@utu.fi)

Sähköisistä ja kylmistä jutuista kiinnostunut deltan sporttimies on kokeillut lähes kaikkea mitä on ollut tyrkyllä (urheilua).

Bileet

Eero Louhenperä (eeallo@utu.fi)

Ensimmäisen vuoden fyysikko Eero on kotoisin Espoosta. Intohimoisen opiskelun ja bileiden lisäksi Eeron mielenkiinnon kohteita ovat musiikki, eritoten kitaransoitto ja ju-jutsu. Reippaan vaikutelman takaa, että Eero on partiolainen.

Kulttuuri & Excursiot

Sari Välimäki (sasuva@utu.fi)

Sari on reilu ja mukava matikisti. Juoruilu Tiian kanssa kuuluu päiväohjelmaan. Sari riutuu so-taleskenä.

Muuttolinnut

suunnistamisen mestarit

Lintuharrastajan repusta löytyvät kiikarit, lintukirja, havaintovihko ja hyvät eväät. Mutta lintuharrastukseen kuuluu myös paljon muuta mielenkiintoista.

Mikä linnuissa oikein viehättää? Niiden kadehdittava lentotaito, värikäs höyhenpuku, eloisa käyttäytyminen, soinnikkaat äänet, arvoitukselliset muuttomatkat, vapaalta ja huoltomalta tuntuva elämä... listaa voisi jatkaa loputtomiin. Mitä lintuharrastaja sitten oikein tarvitsee? Kiikarit ovat välttämätön väline, jokin lintukirja tunnistamista varten ja pieni vihko havaintojen tekemiselle. Muuta ei sitten enää tarvitakaan kuin aimo annos reipasta mieltä, lämpimät vaatteet ja hyvät eväät, niin on jo valmis linturetelle.

Linnut matkaan nuoruuden innolla...

Mitä pohjoisemmaksi Eurooppaan mennään, sitä useampi lintulaji muuttaa. Suomen noin 240 pesimälajista noin 180 on muuttolintuja. Useimmat Suomessa pesivät vesilinnut, kahlaajat ja siemeniä syövät varpuslinnut talvehtivat Keski- ja Länsi-Euroopassa sekä Välimerenmaissa, osa niistä matkaa vuodessa jopa 50 000km. Talviruokinnan ansiosta talvehtijoiden osuus on selvästi kasvanut, mutta kuitenkin edelleen nuoret linnut ovat vanhoja herkempiä lähtemään muuttomatalle.

Miten linnut sitten oikein löytävät perille? Miten ne osaavat lentää oikeaan suuntaan, pitää suuntansa ja palata kotiin tuhansien kilometrien päähän, jopa takaisin entiselle pesälleen? Aiemmin on puhuttu vain vaistosta, mutta nykyään ollaan

sitä mieltä, että linnut osaavat käyttää hyödykseen tuttuja maamerkkejä ja kompassisuuntaa, jotkut linnut osaavat jopa navigoida. Yömuuttajat käyttävät apunaan tähtitaivasta.

...kuten myös linturetkelijät

Nyt vien teidät huhtikuun kahdeksannentoista päivän tapahtumiin, jolloin minä Hannele Siitonen, Tatu Kuusisto, Henri Virtanen, Tuomas Nurmi ja Hanna Torikka enemmän ja vähemmän lintuharrastajina teimme kevään ensimmäisen linturetken.

Jälleen kerran myöhässä minä ja Tatu lähdimme Yo-kylän kaksioistamme kohti Halikkoa, Henrin asuinseutua. Fasaanin

rääkäisy kuului ilmassa, kun nousimme autoon ja kaivoimme kiikarimme esille. Henrin kotipihasta bongattiin tyypilliset pihalinnut: ehdoton kevään merkki eloisa västäräkki, osittain myös talvehtiva keltasirkku ja erityisesti kivikkoisten ympäristöjen lintu kivitasku. Kiurun tunnistimme ylöspäin nousevasta lennosta pellolla. Joukkoon mahtuu myös ystävämme harakka ja nykyään jo vähän harvinaisempi kottarainen, joka viihtyy pihapiireissä ja viljelyalueilla.

Ajaessamme Salon kaupungin läpi tapaamaan Tuomasta ja Hannaa, näkyivät kaupunkiympäristöön täydellisesti istuvat varpunen ja naakka. Näköhavainto saatiin myös viherpeiposta, joka yleensä myös

*Kukapa ei olisi kesäpäivinä kuullut lokkien kaunis-
ta laulantaa...*

pesii asutuksen tuntumassa ja eksyy lintulaudalle kylvämään riitaa. Varis liiteli ilmassa, taltitinti keinui oksalla, ja jostain kuuluu naurulokin rääkäisy.

Soidinmenot täydessä vauhdissa

Pian saavuimme suurentuneella joukolla mielipaikkaamme Halikonlahdelle. Pullaa kerjäävät kyhmyjoutsenet olivat ensimmäinen näköhavainto. Osa niistä uskaltautui yllättävänkin lähelle, ennenkuin alkoi nostella räpylälajkojaan ja kähistä uhkaavasti. Näimme ensimmäistä kertaa koko talven odottelemiamme vesilintuja: sinisorsia, aikaisin muuttavia isokoskeloita, kokosukeltajia punasotkia ja vaaleaotsaisia haapanoita. Kyhmyjoutsenten seassa uiskenteli myös muutama kansallislintumme laulujoutsen. Telkkäuros hätyytti pois vieraan uroksen tämän uskaltautuessa

Kaupungissakin viihtyvä sinisorsa on tuttu uiskentelija ja pullan mutustaja.

liian lähelle jo hänen varaa-
maansa naarasta, ja silkkiuikut
tanssivat soidinmenojaan.
Lokkeja näimme kolme lajia:
kala-, nauru- ja harmaalokke-
ja. Pikkulokkeja tiirailuistam-
me huolimatta emme tänä
vuonna nähneet. Kaukaa pel-
loilta saatiin näköhavainto
heittelehtivää, holtitonta soi-
dinlentoa lentävistä töyhtö-
hyypistä ja maassa makailevis-
ta sepelkyyhyistä. Melko hy-
vänä havaintona voidaan pitää
yli lentänyttä meriharakkaa.

Ensimmäinen evästauko pideti-
tiin läheisessä Vuohensaares-
sa, jossa oli mahdollisuus
myös bongata metsälintuja.
Saldo jäi kuitenkin vähäiseksi
tuulisen ilman vuoksi, joka ei
pikkulintuja juurikaan houku-
tellut näkövälille. Näköhavain-
to saatiin ainoastaan käpyti-
kasta, mutta kuulohavaintoja
tuli sitäkin runsaammin: pei-
pon laulu ja räkättirastaan nau-
ru olivat helposti tunnistetta-
via, ja koko ryhmä tunnisti
kaukaa kuuluvat törähdykset
kurkien muuttoparveksi.

Vatsat täynnä seurueemme
matkasi Kemiöön pysähtyen
ihailemaan Perniönjoen tulvaa

Yliskylässä. Tuo tulva-alue ei
kuitenkaan juurikaan ollut
houkutellut paikalle vesilintu-
ja, joten pysähdys jäi lyhytai-
kaiseksi. Tässä vaiheessa mat-
kaaTuomas ja Hanna suunta-
sivat takaisin kohti Saloa ur-
hean kolmikon Tatun, minun
ja Henrin vielä jatkaessa mat-
kaa. Tuomas ja Hanna käänty-
ivät kyllä vielä hyvän sään ai-
kana, sillä matkalla Kemiöön
alkoi jo sataa.

Hanhet kiinnostivat Kemiössä

Sade ei kuitenkaan kolmikko-
amme haitannut. Matkan jat-
kaminen kannatti, sillä 13.40
Kemiön saarella Dragsjärдин
peltoaukealla listaan saattoi li-
sätä osittain talvehtivan kana-
danhanhen ja maalishuhti-
kuussa muuttavan merihan-
hen, jotka molemmat pesivät
saaristossa. Paikalla oli alan
harrastajia kaukoputkineen,
suurin osa tullut etsimään edel-
lisenä päivänä ja vielä varhain
aamulla nähtyä erittäin vähä-
lukuista kiljuhanhea, joka kui-
tenkin heidän ja omaksi har-
miksemme oli jo jatkanut mat-
kaa.

Merenrannalla näimme kaksi lajia, joita ei viimevuotisella vastaavalla retkellämmeäkään näkynyt, nimittäin haahkan ja allin. Haahka on Itämeren alueen ainoa aidosti ympäristöönsä sopeutunut vesilintu ja siksi myös ylivoimaisesti runsain, kun taas allin oli vain läpikulumatallaan Lapin tunturi-alueille. Toisella pysähdyksellä Kemiöstä löytyi tukkasotka ja iloiseksi yllätykseksi harvalukuinen mustakurkku-uikku-pari soidintanssissaan.

Tihkusade piti pysähdykset lyhyinä ja päätimme lähteä jo takaisin Turkua kohti, mutta

yksi matkan pääpysähdyspaikoista, Paimionlahti, oli vielä näkemättä. Harmiksemme tie lahdelle oli suljettu, ja vettä tuli taivaantäydeltä, mutta kukaan ei luovuttanut. Viimeisen ilonrutistuksen siivittämänä lähdimme tarpomaan kilometrin matkaa lintutornille. Tuulihousut valuivat pian vettä, niin hiuksetkin, eikä uusia lintulajeja voinut ilman kaukoputkea tunnistaa, mutta kurja reissu palkittiin kuitenkin muulla tavoin. Yllättäimme metsätaipaleellaan kaksi komeaa hirveä aivan läheltä. Vaikuttavan isot eläimet eivät meitä heti huo-

maa, mutta pian hajumme ja äänemme säpsäyttävät ne liikkeelle. Kylmissään ja vettä valuen seurueemme palaa autolle tietäen juuri ansainneensa loppuillan hyvän ruoan, hyvän leffan, kuuman kaakon ja lettujen seurassa. Reissun kokonaissaldoksi jää 40 lintulajia, joka on kymmenen lajia vähemmän kuin edellisvuonna samaan aikaan, mutta retki uusitaan parin viikon päästä paremmalla onnella.

Teksti: Hannele Siitonen

Kuvat: Tatu Kuusisto

Lähde: Suomen luonto: Linnut

Pieni lintuvisa: Tunnistatko lajit?

A

B

C

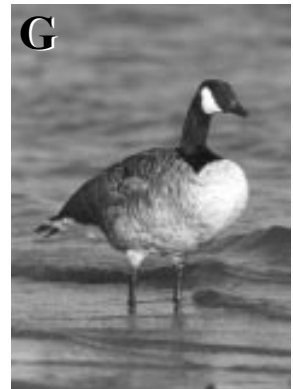
D

E

F

G

D - kurki (Hannu Hautala)
E - haapana (Pauli Nieminen)
F - isokoskelo (Tapani Räsänen)
G - kanadanhanhi (Tatu Kuusisto)

A - silkkituikka (Mikko Pöllänen)
B - töyhöhyyppä (Helo)
C - pöllö (Tatu Kuusisto)

Kuulumisia kyykkäkisoista

Akateemiset kartut len- telivät jälleen kerran Tampereella hyisinä helmikuun hetkinä. Seuraavassa reportaasi tapahtumasta.

Paras (teko)syy, jolla muuan tamperelainen teekkari sai aikoinaan pari päivää vapaata armeijasta, olivat Akateemisen kyykän maailmanmestaruuskilpailut. Tämä akateemisen urheiluhengen jaloin ilmenty-
mä pelataan vuosittain helmi-
kuun kovimpien pakkasten paukkuessa Tampereella, Teknillisen korkeakoulun lukuisilla parkkipaikoilla. Teekkariystävieni innoittamana minäkin päätin pitkän epäröinnin jälkeen lähteä kokemaan, mitä suuren urheilujuhlan tuntu on käytännössä.

Suosittua urheilua

Tampereella kyykkä on eräs vaalituimpia, suosituimpia ja kunnioitettuimpia teekkaripe-
rinteitä kastajaisten ja jäynien ohella. Niinpä heidän on pakko järjestää kisoihinsa oikein karsintoja, eivätkä kaikki halukkaat edes mahdu mukaan. MM-kyykkienkin ilmoittautumisaika jouduttiin jo vuoro-
kauden kuluttua lopettamaan, koska joukkueet olivat täynnä, ja jostain syystä ei-tamperelaisillekin joukkueille haluttiin antaa mahdollisuus. Lisäksi julkinen informointi suoritettiin jotenkin hassusti paikassa, josta moni teekkari ei olisi tajunnut edes hakea tietoa kyy-

kästä, nimittäin internetissä. Ei-tamperelaisien joukkueiden ilmoittautumisaika päättyi tammikuulla, ja siihen mennessä Delta oli varannut paikat viidelle joukkueelle, joista tosin vain kaksi joukkueellista lähti pelaamaan. Minunkin joukkueeni oli sikäli hyvin epäsiiveellinen ilmestys, että olin kokoonpanon ainoa deltalainen ja loput - yllätys, yllätys - tamperelaisia teekkareita. Kyykän suosio kuuluikin täälläpäin kokeneen lievää las-
kusuhdannetta.

Vähille lähtijöille ei tilattu omaa bussia, mutta ilmeisesti kaikki kuitenkin onnistuivat suoriutumaan sujuvasti Hervantaan. Omalla kohdallani tämä tapahtui jo perjantai-iltana, jolloin suoritimme ilmoittautumisen TTKK:n Konetalon aulassa. Jono oli pitkä, mutta se kulki nopeasti kuin ortogonaalisten vektoriava-
ruuksien hienoudet luennolla ohi korvien konsanaan. Pienen hässäkän jälkeen ilmoittautumiset oli hoidettu ja saatoimme siirtyä Koivistonkylän Alkoon hankkimaan itsellemme eväitä tuleviin koitoksiin.

Jännitystä ilmassa

Aamullapa olikin sitten aikainen herätys. Mystisiä tunte-
muksia ja suunnatonta ylpeyttä kauniin violeteista haalareista tuntien sonnustauduin lämpöisiin asusteisiin, pakkasin evääni reppuun ja sitten olikin jo aika siirtyä pihalla odottavaan autoon, joka nopeusraja-
arvoja *oikealta* puolelta hi-

poen kiidatti meidät Hervantaan. Etsimme pelikentän ja aloimme sitten vastustajia ja tuomaria odotellessa hieman harjoitella. Ennen ystävänpäivän aattoa, jolloin kyykät pelattiin, en ollut milloinkaan edes nähnyt tuota suurenmoista urheilua harrastettavan. Yhdeksän aikaan saapuivat ensimmäiset vastustajat, jotka kärräsivät toisiaan ostoskärryissä. He olivat koneteekka-
reiden joukkue nimeltään Kammo.

Peli punahaalarisia, suureen ääneen möykkäviä, ilmeisesti hieman jo nestetasapainostaan huolehtineita Kork-teekkareita vastaan alkoi. Huttua keitellessä kapteenskaa hieman jännitti, mutta pelin alettua alkoi tuttu rentous löytyä ja tuntu-
ma hahmottua sitä mukaa kuin salmiakkikossun tilavuus pullossa pieneni. Koneteekkarit eivät olleet juuri meitä kummoisempia pelaajia. Puheet lensivät nopeammin kuin karttu, joten hävisimme heille vain puolellatoista kyykällä. Kyykkäetiketissähan sanotaan, että jälkipelistä ja juhlinnasta ei aivan vähän alkoholin avulla sovi nauttia, mutta lisäksi kirjoittamaton sääntö tuntuu olevan, että kyykkää ei myöskään pelata aivan selvin päin.

Tuuria vaiko taitoa

Kyykkä on puoliksi taito- ja puoliksi tuuripeliä. Maaston epätasaisuudet, juodun alkoholin määrä ja lukuisat muut tekijät vaikuttavat siihen, montako kyykkää karttu pyyhkäi-

---

see pelikentältä ulos. Lisäksi tuomaria on joskus syytä lahjoa J.O.T-periaatteella oikeaan aikaan. Alkuun sijoitettu lahjonta saattaa saada aikaan toivottavaa lievää puolueellisuutta, loppuun sijoitetulla puolestaan ehkä yritetään pelastaa liian tasaväkiseksi osoittautuvaa kilpailua. Lisäksi nollakelillä lämpimästi puketunutta tuomaria saattaa termoksesta tarjottua minttukaakaota enemmän miellyttää kylmä siideri tai olut. Eikä lahjonnan suinkaan tarvitse rajoittua yksinomaan alkoholiin.

Teekkarit PerSeestä

Seuraavaksi vastustajiksemme oli Onnetar suopeana langettanut teekkarien legendaarisen Perinnesseuran, PerSeen, eliittijoukkueen. Nämä punavalkofrakkisiet ikiteekkarit pitävät yllä teekkariperinteitä, ja niinpä heidän silmiä hivelevä käytöksensä kentällä olikin varsin arvokasta ja etiketin mukaista. Ainoa vain, että he olivat voitontahtoisina katsooneet aiheelliseksi pelata täysin selvinpäin, ja niinpä jääkiekkokypärien ja pitkien peruukkien alta ei kuulunut yhtään sammallusta eikä huudahdusta. Delta2:n pelit loppuivat alkulohkoon, emmekä jääneet seuraamaan, missä kunnossa KarvaPerSeet olivat loppuotteluiden aikaan. Tietysti hävisimme reippaasti, mutta se oli kunniakas häviö ja ottelun jälkeinen vastustajien kiittäminen jäi arvokkuudessaan mieleen.

Viimeinen vastustajamme oli Keiretz, joukko valkohaalarisia ensimmäisen vuoden tuotantotalouden opiskelijoita, joiden joukossa oli tuttuakin.

Olipas hienoa törmätä häneen kyykkäkentällä! Heillekin hävisimme, vaikka joukkueeni miespuoliset edustajat vaivihkaa potkivat viisi vastustajan kyykkää kentän rajojen sisäpuolelle. Sellaista se on.

Puoliltapäivin siis loppui kyykkäpäivämme, jonka aikana näin yhden ainoan makkarakojun ja jonka jälkeen vierisellä kentällä kaikunut Haa-aaauuuukiiiiii! -huuto on soinnut lakkaamatta korvissani. Ilmassa todellakin oli suuren urheilujuhlan tuntua: sen saattoi tuntea joka solullaan katsoessaan silmäkantamattomiin vilistäviä haalaripukuisia kääliöitä ja muita opiskelijoita lukemattomilla kentillä karttu- ja kyykkäsateessa. Muutakin jäi päivästä mieleen. Koko päivän Tietoteekkareiden Koomabussi kuljetti pelaajia ja kyykkään kypsyneitä viidellä markalla ympäri kaupunkia. Kuka sitten oli menossa johonkin, kuka vain halusi välillä ryypätä sisätiloissa ja katsella Hervantaa ja Annalaa - tai autossa esitetyjä videofilmejä.

Osaako saapas lentää?

Kyykkäkisojen näytöslajina järjestettiin jälleen kerran saappaanheittoa, jota halukkaat saivat kokeilla. Teekkarisauna oli lämpimänä koko päivän kuin myös kisabaari. Illalla sitten olivat vuorossa legendaariset, Lapinlahden Lintujen ja Immu Paskiaisen tähdittämät kyykkäbommarit, joista allekirjoittanut erehtyi jämmään pois. Lippukauppa kävi mustassa pörssissä kuumana etenkin perjantaina ja lauantaina, mutta lippuja olisi saanut vielä oveltakin. Tosin monet

olivat kaiketi paremman informaation puutteessa luopuneet lippujahdista alkuunsa ja päättäneet viettää lauantai-iltansa muulla tavoin.

Bommarit kyykän kliimaksi

Bommarit on kuulemma jokaisen opiskelijan syytä kokea kerran elämässä, ja monilla ne sitten jäävätkin siihen yhteen kertaan. Bommariin, tuohon kuumaan tunteiden pesään, ahdetaan silloin muutama tuhat hikistä teekkaria ja muuta opiskelijaa, jotka luonnollisesti hikoavat vielä lisää, palloilevat ja iskevät ahtaassa tilassa, jonka toisella puolella on bändejä ja toisella discoinferno. Tämänvuotisista ei minun fiksumpi puolijoukkueeni saanut juuri mitään irti, koska he lusmusivat puolenyön aikaan, ja kolmas ainejärjestömme kunniaa jälkipeluententeille puolustamaan lähtenyt joukkue ei muista tilaisuudesta juuri mitään. Muut paikalla olleet kehuvat vuosituhannen viimeisiä kyykkäbommareita kaikkien aikojen parhaiksi.

Tätä kirjoittaessani päätökseksi lähteä kisaamaan myös ensi vuonna on entisestään vahvistunut. Kyykkä on perinteinen suomalainen uhanalainen laji ja talviurheiluna verraton, koska siinä ei palele eikä hikoa. Toiveikkaana katson tulevaisuuteen, ja vetoankin tällä kirjoituksella deltalaisiin, että ensi vuonna joukkomme olisi suurena ja voimakkaana Hervannassa kyykkimässä. Aurinkoista kevättä kaikille, ja ei muuta kuin kartulla päähän!

Riikka Peltonen

Reportaasi viestinnästä

Torstaina 18.03.1999 järjestettiin Deltan vuosittainen kevään kaljaviesti. 17 janoista joukkuetta lähetettiin kohti vaiheikkaita rastiseikkailuja tutusta ja turvallisesta Proffan Kellarista.

Heti ensimmäisellä rastilla törmättiin siihen suosittuun tehtävään: hulahulavanteen pyöritykseen. Nopeus ja tyyli ovat olleet valttia tässä lajissa jo vuosia.

Rastilla kaksi joukkue suoritti snapsiviestin, jossa juotiin snapsi, pyörättiin ympäri ja kipitettiin kääpiökävelyä. Jotkut ottivat viestin aikana lähempää lattiakontaktia ja vähän kalusteitakin sisustettiin uudella tavalla parikertaa. Tehtävään tarvittiin varsinaisesti kuusi osallistujaa, mutta kyllä kemistienkin kaksihenkinen joukkue selvisi kunnialla. Seuraavalle rastille piti selvittää Ally-ristikon avulla

Huntersissa testattiin joukkueen jäsenten motorikkaa, kun ahtaassa tilassa hypittiin narulla. Pyörittäjien yrittäessä välttää narun kiertyminen kaiteisiin ja kattolamppuihin piti hyppijän keskittyä entistä ankarammin.

Uusi uljas rasti-idea

Hieman erikoiseksi, mutta hyvin pidetyksi rastipaikaksi olivat kolmannen vuoden matemaattikotytöt valinneet kaupattorin. Maaliskuisen loskakeilin vuoksi monet kisailijoista kaipaillivat vanhoja kurahou-

sujaan. Ei ollut kovin helppoa juosta suoraan kaatumatta, kun ensin on pyörinyt katse maahan suunnattuna 10 kieppiä ympäri ja mahdollisimman nopeasti tietysti.

Asteriski-rastilla El Pasossa pääsivät viestijät esittämään näyttelijänlahjojaan. Joukkueesta riippuen aiheena oli Tuulen viemää tai Tunteeton sotilas. Näiden suurten draamojen tunteenpurkaukset olivat varmasti sanoin kuvaamattomia, joten toimittaja vaikenee rastista ja pyytää asiasta kiinnostuneita vuokraamaan kyseiset elokuvat.

Haarikan rastilla räpättiin Atomi- ja molekyylifyysiikan monisteen tahdissa ja juotettiin toisiaan, perinteistä kaljaviestimeininkiä.

"Siitä" puhe

Dublinissa joukkue sai valita tehtävän: joko rakentaa Hanoin Torni tai niin nostalgisista legoista jotain naistuumariston silmää miellyttävää. Muutama Hanoin Tornikin onnistui joukkueen humalasta huolimatta, mutta useammin tehtäväksi valittiin legorakentelu. Siitä puhe mist...- melkein kaikki kyseiset rakennelmat kuvasivat sitä miessukupuolen

ulkonevaa ja miehisyttä kuvaavaa ruumiinosaa. Team Myllyn rakentama dollari-merkki oli jäänyt tuomariston mieleen-selitys kuului: Taa-loilla naiset saa mitä haluaa, myös miestä. Siinä rastin sykli- melko pienet ympyrät.

Tarinaniskijät vauhdissa

Ajokorttia tai ei, kännissä tai selvinpäin viestijät ajelivat autolla Downtownin kasirastilla. Hurjat g-voimat kohdistuivat lähinnä Playstationin ohjaimeen ajajien yrittäessä pitää autoa radalla. Elämyksen kruunasi pelaaminen valkokankaalta videotykin avulla. Viimeisellä rastilla Tusinassa tehtävänä oli keksiä tarinaa annettuja sanoja jossakin muodossa käyttäen. Tuomariston mukaan tarinat olivat hauskoja, vaikkakin kisailijat olivat jo melko sekaisin yhdeksännellä rastilla. Helmiäkin tarinoiden joukosta löytyi.

Viimeiseksi viestissä olikin sitten bilehdintää Kärenilla.

Muutama sananen lahjuksista

Seuraava lista tässä kaljaviestissä käytetyistä lahjuksista osoittaa, että matemaattisluonnontieteellisen tiedekunnan opiskelijat ovat jotain muuta kuin mielenkiinnottomia ja tylsiä. Perinteisten juomalahjusten irtokarkkien tarjonnan lisäksi korviini kantautui seuraavien tuomarilahjusten käyttämisestä: Fazerin sininen suklaalevy, leivokset, postikortti kauniista naisesta ilman rihmankiertämää, nakkeja ja perunasalaattia (millä

olisi jo pitänyt irrota sija mita-
likolmikossa - *toim. huom.*)

Miten voittaa kaljaviesti?

Seuraava asiateksti sisältää ar-
kaluontoista (CONFIDEN-
TIAL) tietoa tuomaritoimin-
nasta. Saattaa sisältää mieltä
järkeyttäviä seikkoja.

Pitkien tutkimusteni tuloksena
kaljaviestissä pärjäämiseen
vaikuttavat seuraavanluontei-
set asiat: tuomarien huvittami-
nen, omaperäiset rastitehtävi-
en ratkaisut, lahjonta, pärstä-
kerroin, tällä kertaa myöskin
hyvät vatsalihakset katsottiin
joukkueen eduksi...

(Lähde: Viestinnäntutkimus-
laitos)

P.S. Tänä keväänä rastitehtä-
vät olivat osallistujien mukaan
olleet monipuolisia, mielen-
kiintoisia ja motivoivia. Kii-
tokset rastituomareille!

P.P.S. Tämän kevään haus-
kuuksista paitsijääneille tie-
doksi, että syksyllä seuraa li-
sää...

Pilvi Vihervuori

Rastit

1. Proffa
  2. Bristol
  3. Hunters
  4. Kauppatori
  5. El Paso
  6. Haarikka
  7. Dublin
  8. Downtown
  9. Tusina
- Bileet Kårenilla

Sitsit

Milloin ja missä lauletaan, juodaan, syödään, lau- sutaan runoja ja ansaitaan rangaistuksia edellä mainitussa ja mainitsemattomassa järjestyksessä?

Vuoden 1999 hallitus käynnisi virallisen, tai vähemmän epävirallisen illanviettoakti-
veittitoimintansa perjantaina
29. päivä tammikuuta. Ensimmäisenä illanviettotapahtuma-
na oli luonnollisesti jo perin-
teeksi, kahden vuoden koke-
muksella, muodostunut Delta-
sitsit. Sitsien pitopaikkakin oli
jo perinteitä kunnioittava -
VY:n juhlatila, Inspehtoorin-
kadun varrella, Tys:n toimis-
ton kupeessa.

Lyhyt määritelmä

Sitsit - mikä se on ? Sitsit on
perinteinen, ruotsalaisilta
omittu illanviettomuoto, jonka
pääpaino on laulamissa, ruo-
kailussa, ryyppäämisessä sekä
nimensä mukaisesti istumisessa.
Mikäli vielä et tunnista sit-
sejä muista alkoholinnautti-
mistilaisuuksista, kehoitamme
kääntymään kokeneemman
henkilön puoleen ja tivaamaan
asiaa häneltä.

Siis, itse sitsit ovat erittäin
hauskat ja antoisat. Mutta kai-
kista asioista löytyy myös ikä-
vät puolet, ja sitseissä se taitaa
olla itse järjestäminen. Järjes-
telyt vaativat itsessään koko-
naisen päivätyön, voisinpä
jopa sanoa että olen suoritta-
nut lov:n kurssin sitsien jär-
jestelyjen alkeista. Mikäs siinä
järjestelyissä nyt niin ikä-

vää on? Okei, mä kerron. Aa-
mulla VY:lle hakemaan avain
(tässä vaiheessa on kuuma).
Kannetaan pöydät ja tuolit tä-
män jälkeen alhaalta ylös (nyt
on jo hiki). Kävellään yliopis-
tolle (ja nyt on vielä janokin).
Autolla ajetaan tukkuun ja
sieltä VY:lle ja taas takaisin
alkoon ja sitten taas VY:lle.
Nyt vauhdilla toimistolle ha-
kemaan ruokailutarvikkeita ja
mietoja juomia. Vahvemmat
näet menivät jo sitsitiloihin. Ja
matka jatkuu takaisin VY:lle.
Ja takaisin yliopistolle vain
huomataksemme että taka-
luukkuun jäi tavaroita. Joten
kerta kiellon päälle- yksi kier-
ros vielä VY:n kautta. Nyt
näyttää paremmalta, toivotta-
vasti.

Tapahtuma alkakoon

Ja sitten itse sitseihin. Edelleen
perinteitä kunnioittaen sitsi-
isäntänä toimi jokavuotinen
sitsi-isäntämme, Marko
"mäntsy" Mäenpää, ja esilau-
lajana (hieman samaan tyyliin
kuin esitanssija baarissa) Kris-
ta Varttinen. Kellon lyödessä
18.00 arvoisa sitsiväki siirtyi
pöytänsä isännän käskystä,
nautti alkusnapsin ja aloitti
juhlamisen. Tarjoilijoita hel-
pottamaan kehitettiin helposti
havaittavat sormimerkit. Sormi-
merkkien tarkoituksena oli

näyttää tarjoilijalle millaisen juoman hän (siis tilaaja, ei tarjoilija) halua. Snapsi tilattiin ojentamalla etusormi suoraan ylöspäin, jolloin se muodostaa 90 asteen kulman vaakatason kanssa. Olut tilattiin muodostamalla peukalolla ja etusormella ympyrä, jonka säde on n. 2 cm. Tällöin syntyy O-kirjain. Siiderin sai muodostamalla etusormella ja peukalolla kirjaimen joka muistutti C-kirjainta, eli n. 3 cm säteisen ympyrän, josta puuttuu pieni pala kaartaa. Lonkero kannettiin pöytään, mikäli peukalo ja etusormi olivat 90 asteen kulmassa toisiinsa nähden ja muistuttivat erehdyttävästi L-kirjainta. Tämä toimikin loistavasti alussa, mutta mitä enemmän sormileikkejä leikittiin sen vähemmän niitä pystyi toisistaan erottamaan. Juhlailullisella tarjoiltiin tänä vuonna yleisön pyynnöstä kypsää kinkkukiusausta. Ruoka maistui erinomaiselle, kiitos erinomaiselle kokille - Atrialle. Ruuan jälkeen itse laulukin alkoi raikaamaan. Eino Leinon juomalaulu, Lapin kulta ja Kolmospullo tulivat kaikille enemmän kuin tutuiksi, tietenkään Mikkihiirtä ja Öykky Möykkyä unohtamatta. Viimeksi mainitut herättivät nuorimpien keskuudessa hieman yleistä hilpeyttä. Ilta jatkui laullen ja juoden. Kunnes...

Punssia laseihin

...pöydästä alkoi kuulua laulu Punschen kommer. Jo, det kommer, sade vi. Nyt tarjoili-

Sitsien ohjelma koostui syömisestä, laulusta ja tietysti juomisesta.

jamiehille tuli kiire. Laulun säkeistöt kiirivät katsettakin nopeammin eteenpäin. Lauletaan säkeistö istualtaan, säkeistö seisaaltaan, säkeistö tuolilla seisten, säkeistö pöydän alla ja vieläpä säkeistö pöydän päällä. Kaikki laulavat ja pitävät toisiaan käsistä kiinni ja heiluvat puolelta toiselle - Että tarjoilehan samalla kallista ruotsalaista punssia laseihin läikyttämättä sitä pöydälle. No puolitoista kertaa laulu laulettiin läpi ennen kuin itse punssi oli tarjoiltu. Punssin jälkeen jatkettiin perinteisissä sitsitunnelmissa, laulettiin lauluja alkoholin nauttimisen seassa. Juhlaväki alkoi käymään jo hieman levottomaksi, joten muutama rangaistuskin jouduttiin jakamaan. Ei tullut kaksiminuuttista vaan tehtävä kuului: Lausu runo. Voi pojat, ku oli kaunista kuultavaa.

Omaan tahtiin - juhlikaa!

On luonnollista ja aina oikeaksi todettu, että mitä enemmän alkoholia nautitaan sen levottomammaksi ihmiset käyvät. Ja jälleen hypoteesi osui oikeaan. Pian ryhmämme olikin jakautunut kahteen osaan.

Toisaalla laulettiin sitsilauluja ja nautittiin alkoholia ja toisaalla laulettiin kotimaisia balladeja kitaran säestyksellä ja ryyppättiin. Ero ei ole suuri, mutta riittävä, silmillä ja korvilla havaittavaksi. Tässä vaiheessa ryhmää oli mahdollon pitää hallinnassa, vaikkakin Markolla narut hyppysisissä hyvin pysyivätkin. Tästä eteenpäin käsky kävi: Omaan tahtiin juhlikaa! Ja sitähan kaikki tekivätkin aina kello viiteen asti aamulla. Tällöin oli aika lopettaa VY:llä ja jatkaa muualla. Sitsit olivat päättyneet.

Mitä sitseistä jäi käteen? No ainakin näkyvimmit olivat tyhjä kori leijona-pulloja, ja kahdeksan koria tyhjiä olut- ja siideripulloja. Mutta ennenkaikeksi nämä sitsit osoittivat, että Delta-sitsit ovat tulleet tänne jäädäkseen. Ja ajankohtahan on tammikuun viimeinen perjantai. Eli kun nyt katsot kalenteria, pistähän kyseinen päivä muistiin ja ole tekemässä ensi vuoden sitseistä entistä parempaa. Nähdään siis sitseissä !

*Matti Kärkkäinen
järjestäjä, tarjoilija, siivoaja*

Kynänpurijat

Kynänpurijat-palstalla Potenssin lukijoilla on mahdollisuus tuoda mielipiteensä esille asiasta kuin asiasta. Tällä kertaa puhuttaa suomalainen palvelu.

Suomessahan palvelu pelaa. Bussit ja junat kuljettavat ihmisiä turvallisesti ja aikataulun mukaisesti. Palveluhenkilökunnalta saa iloisen hymyn ja hyvän päivän toivotukset. Näinhän sen luulisi olevan. Paljon puhuttu kansainvälistyminen ja eurooppalaistuminen on näkyvissä arkipäivässä. Liikennevälineet kulkevat Espanjan tyliin milloin sattuu, asiakaspalvelijat kohtelevat asiakkaitaan kuin venäläisiä leipäjonoissa ja kansamatkustajat ovat jäykkiä kuin englantilaiset pankkiirit.

Jouduin kokemaan nämä kansainvälistymisen seuraukset yhden viikonlopun aikana. Pahaa aavistamatta odottelin sunnuntaiaamuna hyvissä ajoin bussia Kerttulinkadulla. Olin lähdössä laivalle ja Varissuolta tulevalle bussilla piti juuri ja juuri ehtiä vaihtamaan satamaan menevään ykköseen. Eipä tullut bussia, ei edes kymmenen minuutin päästä siitä kun sen olisi pitänyt olla Kauppatorilla. Olin vaihtanut siinä vaiheessa odottelemaan bussia Hämeenkadulle, josta 28:n kyydissä pääsinkin torille. Satamaan menevä bussi oli

tietysti jo lähtenyt, mutta ihmiekseni pysäkillä tuli uusi ykkönen. Tämä bussi oli tarkoitettu ilmeisesti vain liikennelaitoksen risteileville bussikuskeille. Nimittäin ihmetellessäni tällaista aikatauluun merkitsemätöntä bussia toiselle pysäkillä odottelijalle ilmoitti hän olevansa bussikuski ja että kyllä heidän ajolistoissaan tämä vuoro on merkitty, vaikkei sitä aikataulussa olekaan.

Laivalla palvelu oli sitä tavalista tasoa. Humalainen asiakas on paras asiakas, koska hänelle voi myydä hanavettä kossuvissynä. Kyllähän laivamatkaankin yksi yllätys mahtui. Jälleen pahaa aavistamatta menin Amorellan aamiaiselle. Yllätyksekseni ihmiset jonottivat 15 metrin jonona aamiaiselle varttia vaille seitsemän. "Iloisesti hymyilevä" aamiaismäntä ilmoitti, että heillä ei valitettavasti ole kuin neljä paikkaa vapaana ja valitettavasti ihmiset eivät pääse aamiaiselle vaikka olisivat lunsataneet aamiaisen jo aiemmin. Koko ajan odotellessamme salista tuli tasaisena virtana ihmisiä pois, ilman että yhtä-

kään olisi päästetty sisälle. Jonottajien laskuopin mukaan paikkoja oli vapaana kymmeniä, mutta tämän "iloisesti hymyilevän" emännän mielestä edellen vain neljä. Muutamiin jonottajien joukosta virinneiden kansankiihoitushenkisten puheenvuorojen jälkeen ihmiset menivät rynnäköllä sisälle saliin jossa, yllätys yllätys, paikkoja oli se neljä - kerrottuna kymmenellä.

Tämän piristävän aamuepisoodin jälkeen matkustin satamasta bussilla, joka meinasi ajaa kolarin, ja siirryin odottelemaan bussia joka oli taas myöhässä. Odoteltuani taas turhaan kymmenen minuuttia sattui paikalle eräs tuttu, joka ystävällisesti tarjosi minulle ja ystävälleni KOFF:lle kyydin kotiin.

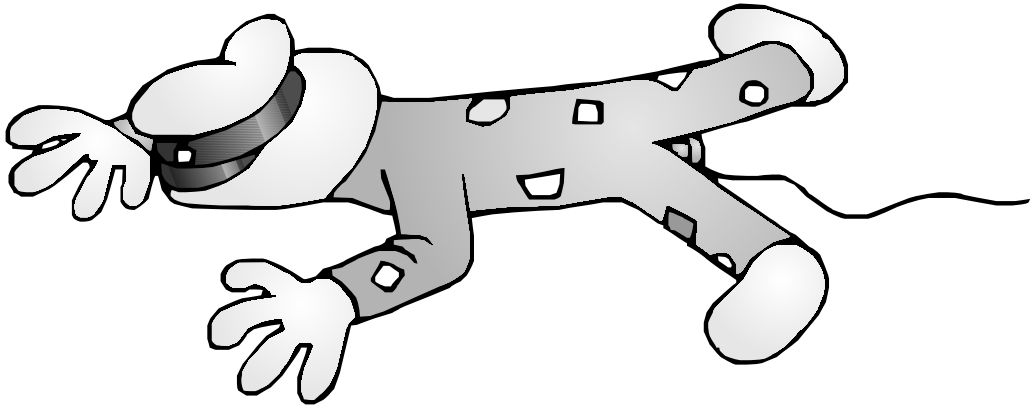
Iltapäivällä lähdin Helsinkiin. Stressi painoi päälle, kun tiistain tunti oli vielä suunnittele-matta. Ajattelin käyttää juna-matkan hyödyksi ja suunnitella oikein hyvän tunnin. Levitettyäni tavarani viereiselle penkille ja otettuani hyvän suunnitteluasennon, konduktööri kuulutti, että Salon jäl-

keen olivat sähköjohdot pudonneet radalle ja kenties jatkamme matkaa bussilla. Busseit odottelivatkin Salon asemalla ja ihmiset änkeytyivät sisälle. Tämä tapaus sujui melko hyvin, mutta kun kaikki ihmiset olivat busseissa, kuskit keksivät, että toisen bussin kannattaisi ajaa kirkkonummiin ja karjaitten kautta, ja toinen voisi mennä suoraan Heasaan. Ihmiset ulos busseista ja uusi järjestely. Jippii VR ja sujuva joukkoliikenne sekä organisointikykyinen henkilökunta. Suoraan Helsinkiin

menevä bussi tuli melko täyteen, ja minä tungin itseni vaimonsa ja kolmen alle kouluikäisen lapsensa kanssa matkustavan perheenisän viereen. Uskalsin jopa ehdottaa, voisivatko vanhemmat ottaa nuorimman lapsen syliinsä, jotta kaikille riittäisi paikkoja. Perheen äiti vastasi minulle "mukavan ystävällisesti", että he ovat maksaneet matkasta kuten muutkin ja että heillä on yhtäläinen oikeus istumapaikkaan. Niinpä, paitsi että alle kuusivuotiaat eivät maksa VR:llä.

Eihän minullakaan mikään kiire Helsinkiin ollut, mutta en viitsinyt toiseen bussiin vaihtaa. Mielessäni vilahteli tällaisten kokemusten jälkeen iso kuppi kahvia ja kahden kämmenen kokoinen korvapuusti Café Esplanadissa. Jos on valittavana toisten hyöty tai rauhallinen hetki nautinnon kera, niin arvatakaapa vain kumpi painaa vaakakupissa enemmän.

Todella suivaantunut

Potenssi 2/1999

Dead Line 1.8.1999, ilmestyy syksyllä samoihin aikoihin uusien pilttien kanssa.

Potenssin toimittamisesta, juttujen kirjoittamisesta ja valokuvaamisesta kiinnostuneet, ottakaa rohkeasti yhteyttä päätoimittaja Jari Kalinaiseen (javika@utu.fi) tai toimitussihteeri Mikko Järviseen (mitaja@utu.fi) ja tulkaa mukaan kehittämään yhdessä parempaa ja suurempaa Potenssia.